

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Orosz-e vagy angol? — A török-... Országgyűlési napló. — Nem ez az...

Előfizetési árak: Helyben és postán kálvde: Egy évre 10 frt — kr. 1/2, évre 2 frt 50 kr.

Hirdetési díj: Ótásos botisort 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több...

Felolvasó szerkesztő: TISZAI DÁNIEL.

bb készülékű és czélszerű beosztása

szer-állvány (STELLAGE)

nyos áron eladó. D. NAGY LAJOS fűszerkereskedő...

Hirdetmény.

igazgatóság ajánlja magát... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Legszeszgyár igazgatósága.

eresi hirdetés.

... törvények mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

... a kereskedelmi... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

... a kereskedelmi... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

... a kereskedelmi... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

... a kereskedelmi... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

... a kereskedelmi... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

... a kereskedelmi... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Hogy érzi magát? mint egy szegény ember.

Magyar közmondás. Crede mihi misero prudentia prima reliquit.

A szegénység főokai a társadalomban — a tudatlanság, restétség, polgári erkölcsatlanság, gyávaság, fénylázás, tékozlás, törvény-megvetés s az osztályozási ösztön, (mely a patriarchalis családi élet legveszedelmesebb eleme) sat.

Az államokban az igazságtalanság, szivtelenség, önzés, közömbösség s külpolitikai viselkedés (a belállami jóllétnek legdrágább ellensége)...

Az államokban az igazságtalanság, szivtelenség, önzés, közömbösség s külpolitikai viselkedés (a belállami jóllétnek legdrágább ellensége)...

Az államokban az igazságtalanság, szivtelenség, önzés, közömbösség s külpolitikai viselkedés (a belállami jóllétnek legdrágább ellensége)...

Az államokban az igazságtalanság, szivtelenség, önzés, közömbösség s külpolitikai viselkedés (a belállami jóllétnek legdrágább ellensége)...

Az államokban az igazságtalanság, szivtelenség, önzés, közömbösség s külpolitikai viselkedés (a belállami jóllétnek legdrágább ellensége)...

Az államokban az igazságtalanság, szivtelenség, önzés, közömbösség s külpolitikai viselkedés (a belállami jóllétnek legdrágább ellensége)...

Az államokban az igazságtalanság, szivtelenség, önzés, közömbösség s külpolitikai viselkedés (a belállami jóllétnek legdrágább ellensége)...

delmi terjedt tudomány, hol a gyár-... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

delmi terjedt tudomány, hol a gyár-... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

delmi terjedt tudomány, hol a gyár-... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

delmi terjedt tudomány, hol a gyár-... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

delmi terjedt tudomány, hol a gyár-... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

delmi terjedt tudomány, hol a gyár-... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

delmi terjedt tudomány, hol a gyár-... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

delmi terjedt tudomány, hol a gyár-... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

delmi terjedt tudomány, hol a gyár-... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Báró Koller közös hadügyminiszter... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Báró Koller közös hadügyminiszter... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Báró Koller közös hadügyminiszter... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Báró Koller közös hadügyminiszter... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Báró Koller közös hadügyminiszter... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Báró Koller közös hadügyminiszter... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Báró Koller közös hadügyminiszter... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Báró Koller közös hadügyminiszter... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

Báró Koller közös hadügyminiszter... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

de aligha érne annyit, méltóságos uram, mint... Helyettesítők: TISZAI DÁNIEL.

A „DEBRECZEN” tárczája.

MARGIT.

Regény egy kötetben.

Telmann Konrad.

Folytatás.

— Első könyv: első fejezet: a grófi kastélyban szelid nyári este volt sat. azután jó egy sor hely, melyek mögött a tüzes napjolyó aludni tért, vörössel festve be a nyugati látkört.

— Beszélő hangosan felkacagott és egy vén bükk lefüggő ágáról egész marok levelet tépett le, hogy tréfából a légbe feldobja.

— Mi költök mégis csodáltság osztálya vagyunk az emberiségnek, — mondá megváltozott hangon, itt kigunyolom saját mesterségemet, s azon pár művészi fogást, miből a

Büvös Rózsa, Eichendorf, Putlós, Aranyos Erzsike, Udine, s több e féle. E kor az édes ábrándoké. A fák koronái akaratlanul susogtak, fellegok tornyosultak az égbolton. Ó vágylók, ó sohajt, ó gondolkodók.

Ekkor előtte van testestől-lelkestől — egy ifjú költő. „Vadrózsák, dalokszórási és sonetté” eivannak terjedve őt egész példányban, melyek közül három tiszteletpéldány. A kiadó eivann ragadtatva a lyrai költőmennyek ily nagy kelendősege felett. — Ez csak közbizottság volt.

— Az ifjú hölgy vevője a könyvnek; el van ragadtatva a szerző által. Leleik találnak. Hirtelen odafent látszik a teli hold, ámbar csillagászati számítás szerint nem volna szabad történnie. Beárnyékozta a két boldog. Következik az első csók, ölelés, megható zárjelenet atyai áldással és rokoni szerencse kívánatokkal.

A beszélő hangosan felkacagott és egy vén bükk lefüggő ágáról egész marok levelet tépett le, hogy tréfából a légbe feldobja.

— Mi költök mégis csodáltság osztálya vagyunk az emberiségnek, — mondá megváltozott hangon, itt kigunyolom saját mesterségemet, s azon pár művészi fogást, miből a

— És ha igen? Mulatságos lenne: a költő és a gróf kisasszony, és hozzá még egy régi történet. En már oly sok szegény ifjú láttam boldogtalanul szeretni, hogy elment a kedvem magamnak megkísérteni, még azon haszon mellett sem, hogy jövőre annál élet-hűbben jellemezhessem. — Magam is azt hiszem, igazságuk volt Heidelbergben, semmi ellen sem vagyok véde a földön, csak a szép

tárgy hián levő beszélyirő, teremtményeit észszelítlja. Végre magam sem teszek jobban. De ezen igazán kalandos megerőkezésem a grófi kastélyba, elzúrtt minden komoly gondolatot, melyekben különben nem vagyok szegény, — és gyunyolódva tesz.

— Az ifjú költő itt van, hánolónék a grófi kastély is, sőt a rigó is inditavá érzi magát a danoásra, lyrai költőmennyek és jelenetek meg, melyek után az ifjú leányok ábrándozhatnak, csak maga az ifjú leány hiányzik. — E vén falak rejtegetnek ugyan egy ifjú hölgyt, ki hozzá még unoka vérem is, tehát kétkös oka lenne elbajoltatni költőmennyem által, de nagyon kétkeltem valjon megfelelel-e az eredeti azon képmek, melyet vettem.

— És ha igen? Mulatságos lenne: a költő és a gróf kisasszony, és hozzá még egy régi történet. En már oly sok szegény ifjú láttam boldogtalanul szeretni, hogy elment a kedvem magamnak megkísérteni, még azon haszon mellett sem, hogy jövőre annál élet-hűbben jellemezhessem. — Magam is azt hiszem, igazságuk volt Heidelbergben, semmi ellen sem vagyok véde a földön, csak a szép

szemek ellen. — Hőseimet boldoggá teszem, a hol csak lehet, de hát magam? Mégis úgy hangzott, mint csendes sobaj, midőn ezt mondta magában: Maga is észrevehette, mert folytatá

— Bah, én is báró vagyok! Annyi nem-mesérv mégis csergezedik ereimben, hogy az állat előnyét belátom legalább betűszerinti értelemben! Ez az átok, a mi nekünk ábrándozóknak folytonosan sarkunkban van, igényelünk mindig eszmenyképet használnak, és találkoznak egy nővel, mint a többi nő, azoknak minden előnyével, de minden hiányával is. Azután jönnek a panaszdalok, a melyekben kétségbeesésig gyakran, és magunknak terhére is sokszor előjön a szó „egyedül” és hátunk mögött az agglégység sivataga ásit.

Ura felbeszélte magánbeszédét. — Ujra érzéketlenség s ez nem illik mostani helyzetembe. Félre gondok, és csendesen te itt bent kopogó valami. Ujra futó-részn kezdett, a gyümölcsfákkal szegélyezett füves téren tovább haladt. Lépteinek hangja közé egy kasza fenébe hangzott át.

— Hála istennek! Végre egy emberi

szemek ellen. — Hőseimet boldoggá teszem, a hol csak lehet, de hát magam? Mégis úgy hangzott, mint csendes sobaj, midőn ezt mondta magában: Maga is észrevehette, mert folytatá

— Bah, én is báró vagyok! Annyi nem-mesérv mégis csergezedik ereimben, hogy az állat előnyét belátom legalább betűszerinti értelemben! Ez az átok, a mi nekünk ábrándozóknak folytonosan sarkunkban van, igényelünk mindig eszmenyképet használnak, és találkoznak egy nővel, mint a többi nő, azoknak minden előnyével, de minden hiányával is. Azután jönnek a panaszdalok, a melyekben kétségbeesésig gyakran, és magunknak terhére is sokszor előjön a szó „egyedül” és hátunk mögött az agglégység sivataga ásit.

Ura felbeszélte magánbeszédét. — Ujra érzéketlenség s ez nem illik mostani helyzetembe. Félre gondok, és csendesen te itt bent kopogó valami. Ujra futó-részn kezdett, a gyümölcsfákkal szegélyezett füves téren tovább haladt. Lépteinek hangja közé egy kasza fenébe hangzott át.

— Hála istennek! Végre egy emberi

szemek ellen. — Hőseimet boldoggá teszem, a hol csak lehet, de hát magam? Mégis úgy hangzott, mint csendes sobaj, midőn ezt mondta magában: Maga is észrevehette, mert folytatá

— Bah, én is báró vagyok! Annyi nem-mesérv mégis csergezedik ereimben, hogy az állat előnyét belátom legalább betűszerinti értelemben! Ez az átok, a mi nekünk ábrándozóknak folytonosan sarkunkban van, igényelünk mindig eszmenyképet használnak, és találkoznak egy nővel, mint a többi nő, azoknak minden előnyével, de minden hiányával is. Azután jönnek a panaszdalok, a melyekben kétségbeesésig gyakran, és magunknak terhére is sokszor előjön a szó „egyedül” és hátunk mögött az agglégység sivataga ásit.

Ura felbeszélte magánbeszédét. — Ujra érzéketlenség s ez nem illik mostani helyzetembe. Félre gondok, és csendesen te itt bent kopogó valami. Ujra futó-részn kezdett, a gyümölcsfákkal szegélyezett füves téren tovább haladt. Lépteinek hangja közé egy kasza fenébe hangzott át.

— Hála istennek! Végre egy emberi

hang! Már csaknem azt hittem, hogy el van a kastély bővülve, mondá s arra irányza lépteit.

Egy karcu cserecsenyefa töréséhez támaszkodva megállott és nézte a féhérféjű öreg, a ki kezében tartva kaszáját, s fente azt, előtte volt egy targonca, a mellett gerbeje és kötél. Az öreg ember nem látta őt, de az ifjú ember szeméi sametáras fénny vettek fel, midőn a kedélyes nyilt arcom meglátta.

Viszsaemlékezett, magát látta, mint kis gyermeket. Anyját aig ősmerte, atyja is meghalt, midőn ő még aig nőt fel a gyermekkorból. Es a nélkül sem örvendetes emlékei maradtak utána, atyja zárkózott, ha nem is zord modoru volt; félt tőle, de nem érzett iránta szeretetet.

Annál világosabban voltak az öreg utáni emlékei, gyermek éveit nem tudta e kép bevétele nélkül előképzelné. Látta magát ő vele az erdőben, a réten, az istállóban. Karján csüngött, meséltette, feltételezte magát a lóra, s megtanult tőle fegyverrel bánni. Mindenütt, akármire gondolt, az öreg ott volt, mindig azon gondok arccal, mindig egyenlő barátságos, egyenlően türelmes.

(Folyt. köv.)

